

ning, naar man af en Mand forlangte afstaaet en Strimmel af hans Ejendom og saa kunde give ham en anden Strimmel, som laa lige op ad hans Ejendom. Jeg vil hævde, at jeg tror ikke, det vilde være en Krænkelser af Grundloven. Naar jeg i min Tale sagde, at jeg forstod, at Ministeren i dette Tilfælde havde udeladt Bestemmelsen, saa er det, fordi selve Lovforslaget ikke med Hensyn til dette Spørgsmaal er af saa stor principiel Betydning, og jeg forstaa derfor, at man tager det forsigtigste Standpunkt, navnlig da man nu har faaet en anden Bestemmelse i Grundlovens § 80, end man havde i Aaret 1911. Med Hensyn til et saadant lille Lovforslag som det her omhandlede, som alle Partier er enige om at ville gennemføre, skal man ikke udsætte sig for, at der af en Trediedel af Folketingets Medlemmer bliver forlangt Folkeafstemning. Derfor er jeg enig med Justitsministeren i, at han i dette Tilfælde har valgt det forsigtigste Standpunkt, men skulde man tage en rent juridisk Drøftelse op om Spørgsmaalet, er jeg ikke enig med Ministeren.

Justitsministeren (Rytter): De Udtalelser, der fremsattes af det ærede 5te landstingsvalgte Medlem (Bülow): at det vilde være haardt, om man ikke skulde have Lov til at tage en lille Strimmel Jord fra en Ejendom og erstatte det med en anden, lød meget bestikkende. Det lyder godt, saa længe der kun er Tale om et lille Stykke, men hvis man først kommer ind paa den Vej, ser jeg egentlig ingen Begrænsning, saa maa man ogsaa kunne tage et større Stykke og disponere over Ejerens Ret i temmelig stor Udstrækning. Jeg tror derfor, det vil være mest stemmende med Grundlovens Tankegang, hvis man opfatter Bestemmelsen om, at naar der eksproprieres, skal der gives Erstatning, saaledes, at det selvfølgelig skal være en Erstatning i Penge og ikke i andet Gods.

Bülow: Jeg skal ikke forlænge denne Debat, men henvise til, at Spørgsmaalet blev meget grundigt debatteret af det høje Landsting i 1911.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bülow: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen. — Næste Møde afholdes Fredag den 20. Oktober Kl. 11½ med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 28. Juni 1920 om Udvidelse af Sundhedslovgivningens Gyldighed til de sønderjydske Landsdele.

2) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Naturfredning af 8. Maj 1917.

3) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 13 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.

4) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om forandret Affattelse af Bygningsloven for Staden København af 12. April 1889 § 14, saaledes som denne er affattet ved Lov Nr. 21 af 27. Februar 1897.

5) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Indførelse i de sønderjydske Landsdele af dansk Lovgivning om Hundeafgift, Hundetegn og Anmeldelse af Hunde.

6) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Udvidelse til de sønderjydske Landsdele af Lov Nr. 13 af 14. Februar 1874 om Forbud mod visse Tændstikker m. m.

7) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

Mødet hævet Kl. 3²⁵.